

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VALRAVNEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873190352/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Ung Harald undrer sig, dog ei han bæver;
Kun selsomt higende hans Hierte slaaer.
Den store Fiederham han langsomt hæver.
Af brøgets skønne Fiere den bestaaer.
At klæde sig deri hans Ønske kræver;
Den underlige Drift han ei modstaaer.
Han flyve kan, han hæver sig, men længe
Han svæver kun ad lave, flade Engo.

Hvi tøver jeg? hvad holder mig tilbage?
Jeg er i Skotland inden Morgen gryer.
Saa stiger han i Luften som en Drage,
Og suser under Himlens høie Skyer.
Hans Vinger over Havet Flugten tagt.
Bort svinde Skove, Lunde, Borge, Byer.
Han seer sig ene under Himlen flyde.
Dybt under ham de sorte Bølger bryde.

Da klapper det i Luften og han skuer
Den gyselige Ravn at nærme sig.
Dens Øine flammer som to røde Luer.
Ei Harald! skal jeg cengang finde dig!
For første Gang ung Haralds Hierte gruer,
Den skønne Yngling blegner som et Liig.
Af rædsom Angst svulmer høit hans Bryst,
Han hæver sørgeligt sin hulde Røst:

Jeg seer det nytter ei mod Skiebnen stride!
Jeg er dit Rov, Gud staae mig bi i Nøden!
Men førend du mig grum vil sønderlide,
Und mig en salig Stund i Morgenrøden.
Minona er min Brud! lad mig nedglide
Til hendes Buur og henrykt glemme Døden